

3. ÅRGANG NR. 3

Mars 1972

om USA's "vietnamisering av krigen" politikken

INNHold

SIDE

I	Hvitbok om USA's "vietnamisering av krigen" politikken	1
II	Nyheter:	7
	- Den Militære Situasjonen i Indokina	
	- Enda 10 Millioner Kroner til DRV	
	- Professor Ton That Tung	

Komiteen for Avsløringen av USA-imperialistenes og Deres Hånd-
langeres Krigsforbrytelser i Sør Vietnam har nylig sendt ut en
Hvitbok om USAs "vietnamisering av krigen" politikken. Her følger
hovedpunktene i dette dokumentet:

=====

Under den amerikanske presidentvalgkampen i 1968 lovte Nixon at han
skulle få slutt på krigen i løpet av seks måneder, men nå som hans
presidentperiode nærmer seg slutten, ser vi at hverken den amerikanske
krigføringen i Viet Nam eller Nixons metode for å innfri sitt løfte,
nemlig, "vietnamisering", har nærmet seg slutten. Nixon-administrasjo-
nen har isteden gitt oss mange bevis på hva "vietnamiseringspolitikken"
innebærer:

I 1968 førte hendingsene i Sør Vietnam, sammen med en økende protestbølge
mot den amerikanske krigføringen i Viet Nam, både innen USA og i resten
av verden, til at man ga opp den aggressive "lokål-krigs" strategien
som krevde blant annet en halv million amerikanske tropper i Sør Viet-
nam. Samtidig forandret styrkeforholdene i verden seg til det verre
for USA og administrasjonen måtte revurdere sin egen fordeling av trop-
pene i et globalt perspektiv. I Viet Nam skulle denne omfordelingen
oppnås ved bruk av Nixondoktrinen i området. Det strategiske målet var
å lette etableringen av den amerikanske neokolonialistiske kontrollen
i Viet Nam og hele den indokinesiske halvøya.

Gjennomføringen av den militære siden av "vietnamiseringen" (som er nøk-
kelbegrepet i Nixondoktrinen brukt på Viet Nam) går ut på å få vietna-
mesere til å bekjempe vietnamesere isteden for å ha amerikanske gutter
drept i kamp mot vietnamesere. Dette skal oppnås ved å bygge ut og bruke
Saigon-hæren isteden for de amerikanske bakkestyrker som trekkes tilbake,
men man skal la det stå tilbake en mindre reststyrke av bakketropper i
tillegg til amerikanske luft- og sjøstridskrefter og forsyninger i om-
rådet, bl.a. i Thailand og Tonkinbukta, for å støtte opp om Saigon-
hæren. Resultatet av denne politikken er klart gjennomskuelig: Nixon
vil fortsette krigen med sørvietnamesisk blod mens de Forente Stater
bærer bare en begrenset del av byrden i så måte. Saigon-hæren bygger i
stor utstrekning på brutal og vilkårlig tvungen rekruttering mens penger
og våpen av alle typer forsynes av USA. De siste tre års "vietnamiserings"
budsjett i USA har sett \$67.200.000.000,- forsvinne ned i Indokinas slag-
felt sammen med Saigon-hæren. Både Saigon-hærens strategi og opplæring
består i deltaking i barbariske "pasifiserings" operasjoner mot sitt
egget folk og mot folk i Laos og Kambodsja. Man håper at det vietnamesiske

folk vil rette sitt hat mot de amerikanske aggressorene utelukket innover mot sine egne landsmenn, og at folkene i Laos og Kambodsja glemmer den virkelige aggressoren i kamp mot dennes lakeier.

Samtidig som de Forente Stater forsøker å realisere "vietnamiserings" politikken, blir tomrommet etter de tilbaketrukne amerikanske bakkestyrkene fylt ved fanatisk og intenst bruk av all slags våpen: både tradisjonelle såvel som nye, teknologisk utspekulerte bomber og granater er blitt sluppet ovet hele Viet Nam i en tonnasje som overstiger det sluppet under den Annen Verdenskrig og Koreakrigen sammenlagt. Millioner dekar dyrkbar mark og skog og hundretusener av mennesker er blitt utsatt for sprøytespredning av giftige kjemikalier og denne virksomheten har blitt økt mellom $1\frac{1}{2}$ til 2 ganger/under Nixons presidentskap sammenlignet med Johnsons. Krigen er meget langt fra å nedtrappes slik som USA hevder og den økende bruken av moderne våpenteknikk og elektronikk bidrar bare til mer massiv død og ødeleggelse og er hinsides av moral og internasjonal lovgivning..

Den politiske gjennomføring av "vietnamiseringen" innebærer massiv støtte til og bestikkelse av en løpeguttadministrasjon i Saigon og andre reaksjonære krefter i Sør Vietnam, et forhold som kom veldig klart til uttrykk under det såkalte presidentvalget i oktober 1971, som helt fra begynnelsen var arrangert av den amerikanske ambassadøren i Saigon, E. Bunker. Skinndemokrati er bare en liten del av den støtten Saigon-regimet får av USA: et utstrakt undertrykkelsesapparat av politi og betalte agenter sikrer en vedvarende og tøylesløs forfølgelse av politiske mostandere, studenter, buddhister, enhver som ikke slikker regimet til ryggen og mange andre hvis eneste forbrytelse er å kreve en høyere levestandard. Denne antidemokratiske fascistmaskinen kunne ikke stå i større motsetning til de pene talene om det vietnamesiske folkets rett til selvbestemmelse og demoktati som framføres av Nixon-administrasjonens talsmenn.

Den økonomiske siden av USAs "vietnamiserings" politikken faller i to kategorier: på den ene siden søker man maksimal ødeleggelse i de frigjorte områdene for å knuse den økonomiske basis for livet der. Dette gjøres ved bombing og ved å spre kjemikalier over landet. På den andre siden støtter man opp under Thieu-klikken med \$750.000.000,- per år. Thieu følger opp ved å blø befolkningen gjennom en serie devalueringer, prishopp, nye skatter i et forsøk på å få dem til å ta over krigens byrder.

Den viktigste konsekvensen av "vietnamiserings" politikken er en fullstendig opprivning av det vietnamesiske samfunnet som gjør livet uuthol-

delig for folket der. Ingen av de tiltak gjennomført av USA innebærer noen reduksjon av dens imperialistiske aggresjon mot Viet Nam.

"Vietnamisering" er med andre ord ikke rettet mot å få en slutt på krigen men er en metode til å forlenge, intensivere og utvide den under dekket av å kalle denne amerikanske krigen for vietnamesisk. I et forsøk på å redde "vietnamiseringen" i Sør Vietnam har USA til og med gått til det skritt å utvide kampområdet til hele Indokina: intensiv bombing av Nord Vietnam, tvinge Saigon tropper til å gå inn i Kambodsja og Laos, importere stadig flere thailandske leiesoldater til Laos, kamuflere amerikansk militærpersonnel som "rådgivere" er på ingen måte å nedtrappe krigen. Det er imidlertid en prøve av Nixondoktrinen, som i dette tilfelle er basert på å få asiater til å kjempe mot asiater, og som i andre tilfeller kan tillempes for å få bukt med andre frigjøringsbevegelser.

"Vietnamiserings"politikkens strategiske grunnlag består i en serie 'pasifiserings' programmer, som igjen består av storstilt kriminell virksomhet mot det sørvietnamesiske folket i den hensikt å vinne kontroll over dem og utvide lakeiregjeringens administrasjonsområdet. USAs utgifter til pasifisering har i løpet av de tre siste år oversteget \$2.000.000.000,- og det er ventet at enda en milliard blir brukt på et nytt "pasifiserings- og utviklings"program i et forsøk på å bringe Sør Vietnam i kne under trykket av den amerikanske krigsmaskin som er satt opp i Saigon.

Pasifiseringsprogrammene gjennomføres av Saigon juntaens tropper under kommando av det amerikanske Forsvarsdepartementet og C.I.A. Instruksene er tydeligvis at ingen metode er for brutal når det gjelder å få folket til å akseptere Saigons dominans og ødelegge folkets revolusjonære styrker som blir kalt for "Vietcongs infrastruktur". Massakre, ødeleggelse, undertrykkelse og terror er daglige foreteelser og innebærer folkemord mot det sørvietnamesiske folket. Bombing og kjemikaliespredning over de sørvietnamesiske landområdene, såvel som bruk av gass, miner, granater, og flammekastere på bakken i samarbeid med bulldozer-grupper og tanks og stridsvogner til å støtte disse, er alle sammen teknikker som brukes i pasifiseringsprogrammet mot befolkede områder for å terrorisere befolkningen til lydighet og å samle dem sammen i konsentrasjonsleire for å holde øye med dem. 26% av landsbyene i Sør Vietnam er blitt ødelagt på denne måten under utallige pasifiseringsoperasjoner i løpet av Nixons tre år som USAs President.

Under en pasifiseringsoperasjon kombinerer USA-marionettene sine knusende luftstyrker og artilleri og feier vekk med infanteri samtidig som de tar i bruk andre dødbringende våpen, mange av disse er forbudt ved internasjonal lov, for eksempel kjemikalier og gasser. Likeledes brukes konvensjonelle våpen mot befolkningen på nært hold, og den består for det meste av kvinner og barn. Serier av massakre av typen Son My har fulgt på hverandre, byer er blitt tilintetgjort, hele familier utslettet, fiskeflåter er blitt senket, kvinner voldtatt og partert. Ikke engang konsentrasjonsleirene, eller "det nye livs landsbyer", unngår angrepene, de blir til og med gjort til spesielle mål for angrepene dersom innbyggerne reiser de minste klagemål eller ber om å få bedre leveforhold.

Sammenstuingen av mennesker i "flyktingeleire" og i byer, noe som er i overensstemmelse med politikken om tvangsurbanisering, er basert på teorien om at geriljasoldatene er like uadskillelige fra bøndene som fisk er uadskillelig fra vann, og at geriljaen har faste røtter, både økonomiske, sosiale og politiske, i bondebefolkningen. Ved å flytte befolkningen eller "å tørke ut vannet for å ta fisken", er USA også ansvarlig for ødeleggelsen av selve den sosiale strukturen i Sør Vietnam. Umyndiggjørelsen og forverringen av levevilkårene for folket når de blir stuert sammen i leirer og byer på denne måten er et resultat av at familier er oppløst og at bøndene er blitt fratatt alle midler til egen selvpoppoldelse og på denne måten henvises tusener av mennesker i Sør Vietnam til en sakte død, både fysisk og psykisk. Den hittil mest omfattende og mest brutale plan for tvangsflytting blir nå satt ut i livet i den nordre delen av Sør Vietnam hvor befolkningen blir flyttet fra hjemmene sine til konsentrasjonsleire i sør, i den hensikt at hele området skal tømmes for å tjene som "fri skytesone".

Den del av det sørvietnamesiske folket som bor i USA-kontrollerte områder blir utsatt for et av de mest motbydelige fascistregimer som noen sinne har opptrådt i historien, og under dette regimet er de fratatt alle demokratiske friheter, ikke minst retten til å leve, og retten til å leve uten å bli tråkket ned i søla.

De særlig graverende forholdene i konsentrasjonsleirene, hvor arrestasjoner, tortur og henrettelser uten lov og dom er dagligdagse foreteelser, gjør at disse distriktene er innhyllet i en kvelende atmosfære av terror og usikkerhet. Ondskapsfulle mordere både med og uten uniform begår de uhyggeligste forbrytelser uten å bli straffet. De mest nedrige av disse agentene finner en i de CIA-styrte "phoenix" operasjoners regi: deres jobb er med alle mulige midler, å få tak i informasjon om lokale

patrioter og deres aktivitet, som kan føre til undertrykkelse av folkets revolusjonære styrker. Disse agentene har en månedlig drapskvote.

Undertrykkelsen i byene er sikret gjennom en 120.000 mann politistyrke, som er modernisert, trenet og utstyrt fra USAs side og som opererer i nært samarbeide med quislinghæren. Operasjoner som har til hensikt å tvangsrekruttere til Saigon-hæren har navn som "For Felles Framskritt" og blir drevet i forbindelse med overfall mot sivile - hjemmene deres blir plyndret, de sivile slaktet ned og voldtatt, alt etter politiets forgodtbefinnende: dette gjelder alle - buddhistmunker, husmødre, universitetsprofessorer, skolebarn, medlemmer av organisasjoner som kjemper for fred og rettferdighet... ingen slipper unna. Saigonadministrasjonen har også begått enkeltmord på medlemmer av opposisjonsgrupperinger, og undertrykkelsen er spesielt grusom mot studenter og skoleelever som utgjør sjokkstyrkene i den patriotiske bevegelsen i byene.

Under president "valg" kampanjen i oktober 1971, økte Thieu-administrasjonen, med USAs velsignelse, undertrykkelsen i et forsøk på å få all opposisjon til å tie. Selv medlemmer i parlamentet som har våget å angripe regimet offentlig har blitt fengslet. Det sørvietnamesiske regimets åpen fascisme har lenge kneblet ytringsfriheten i Sør Vietnam. Alle tendenser som går på tvers av regimets ønske blir brutalt slått ned på og alle midler blir brukt for å undertrykke pressefriheten. Tallet på beslagleggelser, stengninger, bøter og tilfeller der redaktører og journalister er blitt forfulgt og arrestert, stiger svært raskt. Fascismen var uttrykket som ble brukt for å karaktisere regimet i juni 1970 da visepresidenten i Kirkens Verdensråd var på besøk i Saigon.

Enda mer snikende er den systematiske ødeleggelsen av Sør Vietnams nasjonale kultur. Befolkningen sløves og svekkes ved at krigen opptrappes og utvides, og samtidig importeres USAs dekadente kultur, noe som fjerner folk fra deres egne tradisjoner, særlig de som blir tvunget inn til byene.

I løpet av denne krigen har USA ikke bare daglig begått utallige nedrige forbrytelser mot det vietnamesiske folket, de har også begått en internasjonal forbrytelse, såvel ifølge den vanlige opinionen som ifølge internasjonal lov og forskjellige internasjonale avtaler. USAs utallige forbrytelser som av spesialister har blitt oppsumert i forbindelse med forskjellige konvensjoner og avtaler, beviser helt tydelig at denne krigen utvikler seg til et folkemord, til en biologisk og økologisk ødeleggeskrig. Dessuten er dette en nykolonialistisk krig med det mål for øye å slavebinde en nasjon og frata folket de grunnleggende nasjonale

rettigheter. Dette er stikk i strid med FN- resolusjonene av 14/12/60, 2/12/65, og 15/12/65 som forbyr opprettholdelsen av nykolonialisme i enhver form, og beskriver dette som en forbrytelse mot menneskeheten. Intensiveringen og omfanget av krigen i Viet Nam er også en forbrytelse mot verdensfreden.

USAs skjendige "vietnamisering" avhenger av oppkjøpte reaksjonære i Sør Vietnam som er villige til å slåss en "asiat-mot-asiat" krig, Dette er et gement middel USA bruker for å fortsette folkemordet, samtidig med at USA trekker tropper tilbake. Viet Nam blir brukt som en prøveklut på utslitte ofre som ubarmhjertig og rått blit utsatt for flyangrep og raids. De blir slått og torturert på den mest utspekulerte grusom måte og kastet i fengsler som er uhyggelige usanitære og hvor sykdom og pest herjer. I løpet av de siste tre årene har hundrevis av blodige represalier funnet sted i Saigon-juntaens fengsler over hele Sør Vietnam, hvor lakeibødlene og leiehæren har slaktet eller åpnet ild mot grupper av fanger, til og med mot hele fengsler. Mange dør i disse fengslene og enda flere blir krøplinger for liver, enten som følge av tortur eller av forholdene i fengslene. Og fortsatt stiller USA midler til rådighet for Thieu administrasjonen for å bakke opp det korrupt politiet og for å bygge nye torturkamre. Mer enn 300.000 patrioter og sivile er fordømt til å dø en sakte død i sørvietnamesiske fengsler.

De handlinger som blir utført og støttet av USA i Sør Vietnam for å realisere "vietnamiserings"politikken, fører ikke til fred. Tvert imot fører de til intensivering av umenneskelige forbrytelser mot folk som ikke er militære mål, men simpelthen er folket i Viet Nam. Under USAs nykolonialistiske hensikter øker antall ugjerninger, de avtar slett ikke. Denne folkemordspolitikken som har konsekvenser for livet i Sør Vietnam både nå og i framtida, avhenger av at undertrykkelsesapparatet blir opprettholdt, dvs. at Nguyen van Thieu får beholde makten. Dette forklarer hvorfor USA så desperat klamrer seg til denne gruppen av quislinger midt imot det utrettelige ønske det vietnamesiske folk har om å vinne tilbake sin uavhengighet og frihet. De avslår blankt å underkaste seg enhver administrasjon som er stablet på beina av USA og støttet av USAs okkupasjonstropper.

Det vietnamesiske folket slåss ikke bare for sin egen uavhengighet og fred, men også for å forsvare alle lands og hele menneskehetens fundamentale rettigheter og verdighet. I dette er de forent med broderfolkene i Laos og Kambodsja og blir oppmuntret og støttet på det varmeste av alle progressive mennesker i verden, i deres besluttet kamp ifølge President

Ho Chi Minhs ord: "Vi vil heller ofre alt enn å miste vårt land og bli gjort til slaver."

Det sørvietnamesiske folket og RSVN's PRR vender seg til folkene i alle land og ber dem avsløre opptrappingen av det kriminelle folkemordet i Viet Nam, forsøkene på å slavebinde det vietnamesiske folket, "vietnamiseringens" nykolonialistiske natur, å stoppe ugjerningene til de høye herrer i Det Hvite Hus og Pentagon, og å kreve at de gir et alvorlig svar på det rettferdige og realistiske syv-punktsforslaget som ble lagt frem av PRR og som har vunnet sympati og støtte i store deler av verdensopinionen, inkludert USA.

* * * * *
* * * * *

=====

N Y H E T E R

=====

ANGREP PÅ LONG THANH BARNEHJEM FORDØMT

Den 4. februar, 1972 om natten, sendte Saigon-administrasjonen militær- og politistyrker til Long Thanh Barnehjem (i nærheten av Saigon) for å ransake og arrestere buddhistnonnene og munkene ansvarlige for leiren. Bandittene kastet tåregassgranater inn i barnas sovesaler, slo brutalt ned nonnene og munkene og arresterte Nguyen Van Su, buddhistmunk og Direktør for barnehjemmet. Man er ennå uvitende om de 3.000 barns skjebne siden de ble flyttet til ukjente steder etter innfallet.

Angepet forårsaket en sterk reaksjon blant Saigons presse og opinion. Dagsavisa "DIEN TIN" (Telegrafan) offentliggjorde den 19.2.72 en felles erklæring fra 6 masseorganisasjoner i Saigon mot de ovennevnte vandalistiske handlingene av Thieu-klikken. De var "Bevegelsen for Foreldreløse Barns og Krigsofres Rett til å Leve", "Viet Nams Kvinneforbund", "Viet Nams Buddhistiske Kvinneforening", "Long Hoa Buddhistiske Kvinneforening", "Viet Nams Buddhistnonneforbund" og "Saigon Buddhiststudentunion". Etter å ha avslørt Thieus bedragerske påstander om at politiets angrep på Long Thanh Barnehjem bare hadde til hensikt å finne og arrestere militærnektene, påpekte disse organisasjonene at "de som ble slått ned, arrestert og fjernet i militære transportvogner var nonner og munkene ansvarlige for barna".

I en uttalelse den 26. februar, 1972 understreket Sør Vietnams Komite for Avsløring av USAs og Deres Håndlangeres Krigsforbrytelser i Sør Vietnam at slike handlinger ikke var enestående. Riktignok,

"... I august 1970 avbrøt Saigon-marionettene mat-, vann-, brensel- og strømforsyningene til barnehjemmet slik at dets normale aktiviteter ble lammet.

- Den 17. mars 1971 sendte direksjonen for leiren ut et åpent brev til folket hvor det ble advart mot den fare at Thieu selv ville kunne gi ordre til militærpolitiet om å omringe leiren og avskjære dens forbindelser med omverden for å berøve den levnetsmidlene. Slik ble tusener av foreldreløse barn uten mat i tre dager og 100 spebarn uten melk.
- Den 23. og 24. desember 1971 omringet Thieus politi leiren og stan- set alle lastebiler som brakte forsyninger til barna som sultet 2. dag på rad.

Ved siden av den daglige undertrykking og bank prøvde også USA - Thieu klikken å korrumpere barna med den amerikansk pregete kultur for å omdanne disse ofrene for USAs aggresjonskrig til framtidige forrædere. Enda mer motbydelig: Nylig tok de hundrevis av barn med tvang og bedrageri for å sende dem til USA, hvor CIA skal trene dem til å bli blodtørstige agenter hvis oppgave er å gjennomføre USAs langsiktige imperialistiske planer i Sør Vietnam..."

Uttalelsen påpekte videre at lignende handlinger er begått av USA-Thieus agenter mot andre barnehjem i Sør Vietnam, som for eksempel TU TAM leiren, (QUI NHON provins) den 2.10.71 der 50 barn ble slått bevisstløs. Uttalelsen konkluderte:

"... Dette avslører USA-imperialistenes ytterst barbariske natur, og viser at Thieu er et redskap for den amerikanske aggresjon som undertrykker alle lag av det sørvietnamesiske folket uten hensyn til alder eller kjønn. Dette demonstrerer igjen at USA-aggressorene står i spissen for alle forbrytelsene mot de barn som har mistet foreldre under krigen i særdeleshet og mot det sørvietnamesiske folket i alminnelighet.....

Den Sørvietnamesiske Komiteen for Avsløring av USAs og Deres Håndlangeres Krigsforbrytelser i Sør Vietnam avslører og fordømmer kraftig overfor opinionen hjemme og i utlandet USA-Thieu klikkens ytterst umenneskelige forbrytelser og krever at de stanser sin undertrykkelse av barn, setter fri alle nonner og munkes ansvarlige for barnehjemmet som ble illegalt fengslet, og lar folk fritt hjelpe barna tilbake til et normalt liv..."/.

HUYNH TAN MAM OVERRAKT TIL C.I.A.

Saigonavisen DIEN TIN (Telegraf) skrev den 29.2.72: " En student som nylig rømte fra Saigon Hoved Politistasjonen rapporterte at HUYNH TAN MAM, som er Formann av Saigon Studenters Generalforening, som ble bortført av Thieu-klikken den 5. januar, 1972 og brutalt torturert i fengsel, ble overrakt til CIA i CHUONG DUONG for videre forhør. Studenten fortalte videre at han fikk anledning til å gå inn i Mams celle og fant ham bevisstløs. Da Mam kom tilbake til seg selv, kjente han studenten igjen og forklarte ham at han ble utsatt for umenneskelige tortur, inkludert bruken av Natrium Pentalthol."

Kilder i Saigon informerte at Saigon Studenters Generalforeningen har gjort alle studentene kjent med hendingen og har sendt et telegram til den Amerikanske Studenters Generalforening hvor de oppfordret dem til å slå alarm blant studentene i verden forøvrig for å kreve en øyeblikkelig løslatelse av Mam./.

FELLESUTTALELSE UNDERTEGNET AV 25 ORGANISASJONER

25 politiske, sosiale og masseorganisasjoner har undertegnet en offentlig uttalelse, som krever av Thieu:

- løslatelse av alle medlemmer av "opposisjonen" som sitter fengslet, inkludert fru NGO BA THANH, formannen i bevegelsen "Kvinneaksjonen for Retten til å Leve", og HUYNH TAN MAM, Formann i Saigon Studenters Generalforening, og alle de som er uvilkårlig arrestert.
- slutt på forfølgelsen og terroren overfor "opposisjonelle" individer, blant religiøse og masseorganisasjoner og pressen.
- revisjon av Grunnloven, og avskaffelse av anti-demokratiske paragrafer som er til hinder for nasjonal enhet og Sør Vietnams nøytralitet.

Denne felleserklæringen var undertegnet bl.a. av "Folkefronten for Fred", "Den Nasjonale Bevegelse for Selvbestemmelse", "Komiteen for Forbedring av Fengselsregimet", "Folkets Komite for Retten til å Leve", "Saigon Studenters Generalforening", og Van Hanh Instituttet./.

FRA DE FRIGJORTE OMRÅDER I SØR VIETNAM

Revolusjonært Utdanningssystem: Stor Framgang i 1971

Utdanningsvesenet i de frigjorte områdene i Sør Vietnam er systematisk bygd opp i den hensikt å kontinuerlig forhøye det kulturelle nivå hos

folket, kadrene og soldatene. Ved siden av den almenne skolegang for ungdommen finnes det et omfattende system av klasser for nybegynnere og kompletterende kurs for kadrer, voksne osv.... slik at "de som kan lese og skrive, undervise de som ikke kan, de som kan litt forsøker å lære mer, og de flinke følger kompletterende kurs for å bli lærere."

I 1971 - ble det åpnet 141 klasser for 1000 nybegynnere, kadrer og soldater
176 almenne klasser for 6500 elever
og 150 lærere for elementærskole ble utdannet
i den ene provinsen BINH DINH.

I FFN TRE provinsen, trass i fiendens ustanselige og voldsomme bombing og 'pasifiserings' operasjoner, ble over 110 klasser for almen utdanning (tilsv. norsk folkeskole) og kompletterende kurs for voksne holdt gående for tusener av elever. Mange ungdommer ^{fra områder} som midlertidig er under USAs kontroll, måtte overvinne utallige vansker for å kunne være med på disse kursene i de frigjorte områdene.

Den medisinske skolen i LONG AN uteksaminerte i begynnelsen av februar 1972 sitt 6. kulle som består av 40 studenter. Alle fikk gode karakterer til tross for de aller vansekligste arbeidsforhold, og de arbeider nå blant folket og blant frigjøringsstyrkene./.

DEN MILITÆRE SITUASJONEN I INDOKINA I BEGYNNELSEN AV 1972

USA og Deres Marionetter i Vansker over hele den Indokinesiske Fronten

Året 1971 har knapt begynt, imidlertid lider USA og deres marionetter allerede store nederlag og tilbakeslag overalt i Indokina.

I LAOS: - CIA-basen LONG CHENG ble erobret. I den Nordlige Front i Laos ble USA's forsvarnett i KRUKKESLETEN stukket huller i. Dette nederlag i Krukkesletten er av strategisk betydning for USA: deres planer om å trekke og splitte fiendens styrker på den nordlige front i Laos for å lette trykket på Saigon marionettene i Sør Vietnam har slått feil.

- Dette ble umiddelbart fulgt med et kraftig nederlag for USA og marionettene ved den Sørlige Front i Laos, på BOLOVENPLATAET. Her ble det konsentrert over 40 bataljoner (40 x 500 menn = 20.000 menn) med en veldig amerikansk luftstøtte, for å hjelpe Saigon og Lon Nols marionettestyrkene ut av en fortvilet situasjon ved å skaffe fienden vanskeligheter. (Bolovent-plataet er et område som er uhyre viktig pga. at den ligger der hvor Laos, Vietnam og Kambodsja grenser til hverandre.) Trass i dette

brukte frigjøringsstyrkene i Laos kun kort tid på å gjenvinne hele Boloven området. USAs og marionettens forsvarslinjen som strakk seg 100 km. langs Vei nr. 23, fra byen XARAVANE til PAKSE ble knust. Situasjonen i PAKSE er prekær. Byen er omringet og holder på å bli tilintetgjort. En rekke av USAs defensive stillinger i nærheten av Pakse er nettopp blitt erobret i løpet av de siste dagene. Vientiane's Forsvarsminister SISOUK NACHAPASSAK måtte innrømme: "Våre tropper er utslitte...." (Int. Herald Tribune), og den lave moralen blant Vientiane-regjeringens styrker blir beskrevet slik av obersten i Pakse garnisonen: "... Hvis Pakse skulle bli angrepet... ville mine menn bare løpe for å redde seg til tross for ordre om å forsvare Pakse med alle midler..." (TIN SANG, Saigon)

I KAMBODSJA: Etter det store nederlag for Lon Nols styrker under Operasjonen "Chenla 2" langs Vei nr. 6, ble forsvarsstillingen til marionettene enda mer prekær, deres territorium ytterligere redusert, og deres forsvarsnett ustanselig isolert og angrepet. Phnom Penh, hovedstaden, er omringet. Lon Nols nederlag tvang Saigon marionettene til å komme og redde ham, men disse styrker ble staks trukket tilbake til Sør Vietnam da ryktene om en offensiv fra Folkets Væpnede Frigjøringsstyrkene spredde seg. De forlot en rekke stillinger langs Vei nr. 7 for å komme seg fortest mulig tilbake til Saigon. Situasjonen for marionettene har forverret seg betydelig i det siste ifølge Int. Herald Tribune den 10.3.72 som forteller om en serie angrep på Lon Nols stillinger, derav to nordlige provins-hovedsteder, KOMPONG THOM og SIEM REAP.

International Herald Tribune den 3.3.72 oppsummerte situasjonen slik: "Den militære situasjonen i Laos er idag verre enn noen gang siden 1962 og verre enn aldri før for Kambodsja. Dette til tross for de voldsomme utgiftene og USAs og Saigons invasjon i Laos (våren '71)".

Amerikanere som undersøkte situasjonen i Laos og Kambodsja erklarte at de ikke kunne finne noen bedre planer enn "å fortsette den samme politikken som hittil har ført til intensivering av krigens ødeleggelse, samtidig som den har ikke lyktes i å hindre at den militære, politiske og økonomiske situasjonen forverrer seg i disse to landene..."

SØR VIETNAM: Saigon-marionettestyrkenes defensive stilling er idag mye verre enn i begynnelsen av den inneværende tørkeperioden (okt. '71 til mai/juni '72) og de lever under konstante trusler om å bli angrepet, særlig i nøkkelområdene nordvest for Saigon, på høyslettene (De Høye Plataene) og i Mekong-deltaet. Deres hovedkvarterer blir beleiret, deres redningslinjer avbrutt, deres militærkonvoier stadig utsatt for angrep.

Hundrevis av angrep utført av lokal- og geriljastyrker over hele Sør Vietnam har tvunget Saigon marionette-hæren til å oppgi en hel rekke stillinger.. Og angrepene på deres hoved-kvarterer, forsyningsbaser og flyplasser i DA NANG, CAM RANH, og QUI NHON beviser videre Saigon-hærens håpløst passive tilstand.

NORD VIETNAM: USA har opptrappet krigen og intensivert sine voldsomme bombetokter over Nord Vietnam, men støtet mot DRV-hærens betydelige og effektive luftvern og en besluttomhet til å kjempe og vinne hos folket i Nord Vietnam. Derfor fører ikke disse fornyede bombingene til annet enn nye massakre på befolkningen og en ytterligere forlenget liste på amerikanske forbrytelser mot det vietnamesiske folket samtidig som antallet amerikanske fly og luftpirater skutt ned over DRV økes. Bare på den 16. og 17. februar 1972 ble 7 amerikanske fly skutt ned og 5 piloter tatt til fange. International Herald Tribune, som viste til forverringen av situasjonen i hele Indokina for USA og deres marionetter skrev den 6.1.72 følgende: "... Trass i gjentatte påstand om økende framgang for Presidentens vietnamiseringsprogram, finnes det ferske bevis som tyder på at tiden arbeider mot de amerikansk-støttede krefter i Kambodsja, Laos og Sør Vietnam. Den kambodsjanske fronten er fullstendig oppreiset; en serie nederlag har slått i stykker kambodsjanernes moral, og man tviler på om selve regimet, ledet av Lon Nol, skal kunne overleve. I Laos hvor den sørvietnamesiske intervensjonen ifjor var en katastrofe, blir de amerikansk-støttede regjerings- og Thaistyrkene drevet tilbake på to kritiske fronter...." Disse to fronter er den nordlige del av Laos, med Krukkesletten, og Sør Laos, hvor folkets patriotiske styrker "kontrollerer det strategiske Boloven-plataet og truer Pakse...." I Sør Vietnam er det grunnlag for bekymring i "en oppbygging i Sør Vietnams høysletter, som ifølge en amerikansk kilde har nådd "historiske" proporsjoner, og utgjør en fare for at en storstilt offensiv skal settes i gang..."

Når det gjelder effektiviteten av de gjenopptatte intensive amerikanske bombetoktene i hele Indokina, sier artikkelen: "Årevis av kontinuerlig bombing nesten overalt i Nord Vietnam løste ikke President Johnsons problemer på en tid da han hadde opp til en halv million tropper kjempende i Sør Vietnam. Intensive bombing reddet ikke kambodsjanerne fra fiasko langs Vei nr. 6, eller laotianerne og Thai-styrkene på Krukkesletten....." Dessuten tviler forfatteren på om Nixons nye bombing har hatt den suksess som Nixon-administrasjonen påstår de har./.

STOR SEIER FOR LAOS PATRIOTENE

I en velkoordinert aksjon den 11. februar, 1972, satte Lao Patriotiske Styrkene igang et kraftig angrep mot 4 Thai bataljoner (500 mann per bataljon) og en bataljon av Vang Pao Spesialstyrker i XIENG KHOANG provinsen. Fiendens tap var stor:

- 600 drept såret eller Tatt til fange
- 5 fly/helikoptre skutt ned
- 7 kanoner og mørser samt store kvanta militærutstyr erobret.

Resten av fiendens styrker flyktet i uorden sørover.

Samme dag ble fiendens artilleristillinger, depoter og flybaner i LONG CHENG-basen sprengt i lufta. Brannen varte til ettermiddagen den 12. februar. Et fly ble ødelagt./.

SOLIDARITETSUKE MED INDOKINA

Etter initiativ fra Verdenskonferanse om Fred og Uavhengighet for de Indokinesiske Folkene, som ble holdt i Versailles, Frankrike, fra 11-13 februar 1972, oppfordret Verdens Fredsråd til en verdensomspennende Internasjonal Solidaritetsuke med Indokina. Denne uken fra 13-19. mars 1972 fikk stor oppslutning fra organisasjoner og individer over hele verden./.

ENDA TI MILLIONER KRONER TIL D.R.V.

Den 11.3.72 arrangerte Den Svenske Komiteen for Vietnam en pressekonferanse i Stockholm der en Hvitbok om USA's "vietnamiseringspolitikk" ble presentert. Sveriges Utenriksminister KRISTER WICKMAN som var tilstede erklærte at den amerikanske "vietnamiseringen" er ingen fredspolitik men vil bare forlenge krigen, til tross for en tilbaketrekking av USAs tropper. Det er særlig viktig at den nye typen elektronisk krigføring som USA bruker i Vietnam tidlig kunne oppdages og fordømmes, mente Utenriksminister Wickman. Denne krigen utvikles til å være en som et teknologisk avansert land kan føre i et u-land med et minimum av soldater, og dermed praktisk talt uforstyrret av opinionen hjemme, sa Wickman.

Han kunngjorde videre at Sverige vil bevilge ca. 10 millioner norske kroner til hejlpearbeidet i Nord Vietnam i budsjettåret 1972-73. Det svenske hjelpeprogrammet omfatter hjelp til en rekke progressive sosialistiske ett-parti regimer. Blant disse er DRV, som vil fortsette å motta det samme beløp fra Sverige hvert år i de kommende fire år./.

7 VIETNAMESISKE ORGANISASJONER I FRANKRIKE:

"Thieu Regimet - Kun et Produkt av USA".

I en felles uttalelse som var undertegnet av 7 vietnamesiske organisasjoner og mange enkelte vietnamesere bosatt i Frankrike, ble Versailles Konferansen ønsket velkommen, og det ble stadfestet at "for å oppnå en rettferdig løsning i Viet Nam, må USA:

- trekke tilbake innen en bestemt dato, alle sine egne, og sine alliertes styrker fra Viet Nam, og stanse fullstendig enhver krigshandling på bakken, fra luften eller fra sjøen.

- respektere det sørvietnamesiske folks selvbestemmelsesrett ved å ikke blande seg inn i deres indre anliggender, og oppgi støtten til Thieu-regimet som er bare et produkt av USA."

Uttalelsen avviste Nixons såkalte '8-punkts fredsplan' og pekte på at "kun en nasjonal enighets-regjering med alle politiske, religiøse og sosiale krefter kan arrangere virkelig frie og demokratiske valg ... Vi vil uttrykke vår takknemlighet overfor folk i mange land som i årevis har støttet det vietnamesiske folkets kamp..."./.
(Paris 9.2.72)

PROFESSOR TON THAT TUNG MEDLEM AV DET FRANSKE AKADEMI FOR KIRURGI

Det Franske Akademi for Kirurgi har utnevnt Dr. Med. Ton That Tung, Professor ved det Medisinske Fakultetet i Hanoi, DRV, som medlem av Akademiet. Professor Tung er kjent for sitt originale arbeid i forbindelse med leveroperasjoner, og han betraktes som en av verdens mest erfarne på dette feltet. Han er det første vietnamesiske medlem av det kjente franske Akademiet.

Den 26. januar 1972 ga det Franske Akademi for Kirurgi i Paris en mottagelse til ære for Professor Tung. Samme kveld møtte Professor Tung mange vietnamesiske leger og intellektuelle bosatt i Paris på en vennlig sammenkomst arrangert av Unionen av Vietnamere i Frankrike./.

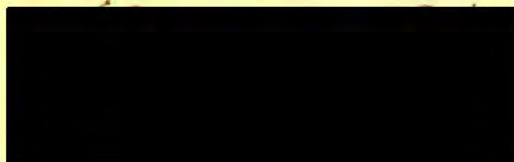
KAMBODSJA:

GAMLE KUNSTSKATTER STJÅLET FRA ANGKOR WATT TIL SALGS I USA

De siste ukene har et utrolig rikt utvalg av kambodsjanske skulpturer dukket opp på det amerikanske markedet. Flere museer i USA har fått tilbud om frittstående kambodsjanske skulpturer, som for det meste er enten hodeløse figurer eller hoder uten kropp. Ifølge Int.Herald Tribune 15.3.72 frykter ekspertene at "disse objekter ble stjålet fra de historiske Angkor Watt ruinene med sine tusen-årsgamle usammenlignbare kunstskatter, skulpturer, templer og lignende. Gordon B. Washburn, Direktør for Asia House Gallery presiserte at det er vanlig praksis at tyvene kapper av hodene på skulpturene for å selge dem hver for seg.

Den Kongelige Nasjonale Samlingsregjering i Kambodsja på sin side sendte ut en uttalelse den 15. februar 1972 som avslørte og fordømte USAs og deres lakeiers (Lon Nol - Sirik Matak- klikken) angrep og plyndring av Angkor Watt templene. (Jfr. Inf'byråets pressemelding PR 7/72, 22.2.72)

AVS. RSVN PRR Informasjonsbyrå,
PB 8317 Hammersborg, Oslo 1.

PRYKKSÅKKE

